

Muistoja menneiltä vuosilta.

VI.

Mrs. Annie Besant.

Ei ole monta riviä nyt käytettävissäni näitä »muistoja» varten, mutta koska jotkut ystävät ovat sanoneet niitä kaipaavansa, tahdon tässä kertoa kolme pientä kokemusta, jotka ovat muistissani säilyneet ja jotka koskevat Teosofisen Seuran kuuluisaa presidenttiä. Olkoon tämä silloin samalla pieni kunnianosoitus Mrs. Besantia kohtaan, joka lokakuun 1 p:nä täyttää 74 vuotta!

Mrs. Annie Besantin olen tässä fyysillisten todellisuuksien maailmassa nähnyt neljä kertaa: Tukholmassa v. 1904, 1907 ja 1913 ja Lontoossa v. 1905. Koska Lontoossa en ollut persoonallisessa kosketuksessa Mrs. Besantin kanssa, ovat muistoni hänestä tapaamisistamme Tukholmassa.

Käsityksen siitä, minkälainen todella suuri puhuja on, sain syyskuun 12 p:nä 1904, kuullessani Mrs. Besantin puhuvan »Jumalan etsimisestä». Grand Restaurant Nationalin suuri sali Tukholmassa oli täpösen täynnä harrasta yleisöä, joka henkeään pidättäen kuunteli puhujan sanoja. Mrs. Besant kuvasi totuudenetsijän uskoa ja rakkautta. Mestarinsa sanoihin luottaen, hänen käskyänsä totellen jumalanetsijä antautui kokonaan totuuden palvelukseen, henkensäkin uhalla, peläten kuolemaa yhtä vähän kuin sankari sodassa. Ja Mrs. Besant kuvasi sotilaiden urhoollisuutta, jotka päällikön käskystä syökseivät vallihautaan ja varmaan kuolemaan, tietäen että jälestä tulevat joukot heidän ruumiittensa yli pääsevät vihollisten luo. Oi kumma! Näin edessäni tappotanteren ja valloitettavan linnan, kuulin päällikköjen ja sotamiesten innokkaat huudot, kuulin kanuunain paukkuvan.

Olin kuin lumouksen vallassa. Olisin esitelmän loputtua tahtonut lausua kiitokseni. Menin Mrs. Besantin luo hänen astuessaan lavalta alas. Mutta valtavat ihastuksen ja kiitollisuuden tunteeni purkautuivat ainoastaan seuraavaan kummalliseen kysymykseen, jonka töin tuskin sain soperretuksi suustani:

– Are you with us in Finland? (Oletteko kanssamme Suomessa?)

Vain siunaaman hetken Mrs. Besant katsoi minua pitkään, sitten hän ymmärsi tilanteen, hymyili suloisesti ja vastasi:

– In the hope for greater happiness, – certainly. (Suuremman onnen toivossa, varmasti).

Ja minä vakuutin Suomeen tultuani aatetovereilleni, että »saattepas nähdä, niin meillä jotakin tapahtuu. Mrs. Besantin äänessä oli kuin lupaus. Suuremman vapauden ja onnen päivä pian koittaa».

Oli kysymyskokous lokakuussa 1907 Teosofisen Seuran keskustuimistossa Tukholmassa. Mrs. Annie Besant istui vastaajana, allekirjoittanut tulkkina. Kysyttiin, kenen lausuntoihin tuli enemmän luottaa, madame Blavatskyn vaiko myöhempien opettajien.

– Omasta puolestani olen tullut siihen vakaumukseen, vastasi Mrs. Besant, – että madame Blavatskylle oli arvaamattoman laajat ja korkeat tiedot okkultisista asioista. Jos hän väittää jotakin, jota en ymmärrä, lykkään arvosteluni toistaiseksi. Niin menetellen olen aina myöhemmin huomannut, että H. P. B. tiesi sekä enemmän että paremmin kuin minä.

– Mr. Sinnett ja Mr. Leadbeater kertovat yhtä ja toista aurinkokuntamme kiertotähdistä; mistä he tietonsa ammentavat? kysyttiin.

– Mr. Sinnett saa opetuksia Mestariltaan, mutta Mr. Leadbeater tekee omiakin havaintoja. Olemme yhdessä, Mr. Leadbeater ja minä, käyneet useampia kertoja eri kiertotähdissä, mutta näitä käyntejä haittaa vain yksi hankaluus: tähtien päälle ei ole kirjoitettu niiden nimi . . .

Tukholman kongressissa v. 1913 istuin sihteerinä eurooppalaisen liiton neuvostossa. Viimeisessä kokouksessa oli puhe seuraavasta kongressista, jota suunniteltiin pidettäväksi Parisissa 1915.

– Siitä pitäisi tulla ensimmäinen maailman kongressi, sanoi Mrs. Besant. – Teosofisen Seuran jäseniä kokoontuisi kaikilta maan ääriiltä, Amerikasta, Aasiasta, Australiasta . . . Vieläpä ehdottaisin, että ojennettaisiin veljeskäsi toisille Teosofisille Seuroille: Yleiselle Veljeydelle, Antroposofiselle

Seuralle. Ehkä Mrs. Tingley, ehkä tohtori Steiner noudattaisi kutsua ja saapuisi kongressiin . . . Se olisi silloin todellinen veljesjuhla . . .

Ja tästä sitten innolla keskusteltiin. Kaikki ylisihteerit olivat hurmaantuneet ajatuksesta . . .

Parisin kongressi pidettiin v. 1921 ja Suomen Ruusu-Risti esitti aatteen laajennettuna ja tarkemmin määriteltynä, mutta siitä ei riittänyt aikaa keskustella.

Pekka Ervast.

(Ruusu-Risti 1922 Syyskuu N:o 7, s. 215-217)